لزوم تفکیک مقام افتاء از مقام حکم

شاگرد: من چه کسی هستم که بخواهم یک روز را به ماه رمضان اضافه کنم، شاید نگاه به مسائل اجتماعی داشته باشند. عین همین عبارت هم از عبدالله بن مسعود هست.

استاد: انشاءالله نگاه میکنم. این فرمایش را بگذارید. آن جایی که میخواهم بگویم شافعی برای «احب ان اصوم یوما» اضافهای داشت -أَمرَ الناس- نکاتی هست که عرض میکنم.

شاگرد: شما فرمودید اگر بخواهیم روایت را این طرف بگذاریم ای طرف «نهی رسول الله» بگذاریم، کنار «نهی» میگذاریم. شاید با یک نگاهی اصلاً در این فضا نباشد که بخواهیم این طرف یا آن طرف بگذاریم.

> 44:59

استاد: ببینید «نهی رسول الله» یعنی «نهی» از باب یک حاکمی که بخواهد مدیریت شرع بکند، یا «نهی» از یک حکم ثبوتی؟ اگر آن باشد که با فرمایش شما کاملاً هماهنگ است. چون جایگاه حضرت جایگاه حاکم بود فرمودند «أُفطر».

شاگرد: مقابل نمیشود... .

استاد: نه، ردهبندی است. یک ردهبندی این است که میگوییم نگیر. یک ردهبندی این است که میگوییم خوب است بگیر.

شاگرد: یک بار حاکم میگوید نگیر و یک بار مفتی میگوید نگیر. نگیر حیث ثبوتی آن است که نباید بگیرد، در رده اول نگاه به ثبوت میکنیم که نباید روزه بگیرد یا باید روزه بگیرد؟

استاد: اهلسنت که برداشت حرمت کردند از باب مفتی گفتند یا از باب حاکم؟

شاگرد: مفتی گفتند.

استاد: تمام شد. یعنی گاهی است که مفتی هم به کار حاکم فتوا میدهد. ما میخواهیم آن را جمع کنیم و بعد هم دچار تعارض میشویم. خیلی از مفتیین دچار تعارض میشوند. میگوید «ورد هکذا»، «ورد هکذا». من در جمع بین دو دلیل این را میگویم. تمام عرض من این است که اگر بستر صدور «ورد هکذا» را ملاحظه کنید تعارض نیست تا بگویید «افتی بهذا او افتی بهذا». یعنی اهلبیت هم همین کار را کردند. با اینکه میگویند «نهی»، مشکلی در «نهی» ندارند. اما درعینحال میگویند «یستحب». حال وقتی به «امر الناس ان یصوموا» رسیدیم فرمایشتان را دوباره مطرح کنید.

بازبینی #1
ایجاد شده 7 ژوئن 2026 14:41:02 توسط ... .
به روزرسانی شده 7 ژوئن 2026 14:43:42 توسط ... .